

Asia: VN/25102/2023

Hallituksen esitysluonnos eduskunnalle valtion aluehallintouudistusta koskevaksi lainsäädännöksi

Kohta 1. Tässä voitte kommentoida Lupa- ja valvontavirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite 1), sen säännöskohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta Lupa- ja valvontavirastosta (liite 6) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia Lupa- ja valvontavirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin. Kommentit Lupa- ja valvontavirastoa koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä. Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 1? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 2.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Yleiset säännökset (1-3 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Yleisesti:

Lakiluonnokseen on sisällytetty useissa kohdin tarpeetonta tai lain tasolle kuulumatonta sääntelyä. Esimerkiksi 1 §:n mukaan ”Viraston toiminta-ajatuksena on toimia asiakaslähtöisesti, poikkihallinnollisesti ja moniammatillista asiantuntemusta hyödyntäen.” Tällainen viraston toiminta-ajatusta koskeva säännös on ensinnäkin tarpeeton esimerkiksi perustuslain ja hallintolain sääntelyn vuoksi näiden edellyttäessä mm. asiakaslähtöisyyttä ja viranomaisten välistä yhteistyötä. Sen lisäksi se voi johtaa ongelmallisiin vastakkaispäätelmiin, kun listaus ei ole kattava. Muilta osin säännös vaikuttaa sisältävän sen tyyppisiä toteamuksia, jotka kuuluvat pikemminkin perusteluiden tasolle kuin laissa säädettäväksi. Jatkovalmistelussa on huolellisesti tarkasteltava, että lakiehdotukseen ei sisällytetä yleislainsäädännön kanssa päällekkäistä sääntelyä tai toteamuksia, jotka eivät ole luonteeltaan lain tasolle, vaan pikemminkin perusteluihin, kuuluvia.

3 §:

Oikeusministeriö pitää myönteisenä, että Lupa- ja valvontaviraston lakisääteisiin tehtäviin ehdotuksessa sisältyy alue- ja paikallishallinnon turvallisuussuunnittelun edistäminen. Tällä hetkellä kunnissa toteutetaan laaja-alaista rikosentorjuntaa osana turvallisuussuunnittelua. Aktiivisuus turvallisuussuunnitelmien laadinnassa vaihtelee kuitenkin suuresti alueiden ja kuntien välillä. Yleisesti ottaen erityisesti pienet ja keskisuuret kunnat hyötyisivät alueellisen tason tuesta turvallisuussuunnittelutyön käynnistämisessä, ylläpitämisessä ja kehittämisessä.

Luku 2 Organisaatio (4 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

Luonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi, että viraston ympäristötehtäviä hoitavalla toimialalla on yleistä etua ympäristöä koskevassa päätöksenteossa ja muutoksenhaussa valvova yksikkö. Tällä olisi itsenäinen ratkaisuvallta yleisen edun valvonnan järjestämisestä. Edelleen tarkoituksena on turvata laissa yksikön toiminnan järjestäminen siten, että sen riippumattomuus ja puolueettomuus kyseisissä tehtävissä on turvattu eikä yksikölle saa antaa sellaisia muita tehtäviä, jotka voivat vaarantaa näiden tehtävien asianmukaisen hoitamisen ja riippumattomuuden. Edelleen perusteluissa (s. 245) todetaan, että ”vastaavasti uudistuksen yhteydessä muutettavissa ympäristölaeissa, kuten keskeisesti ympäristönsuojelulaissa, vesilaissa ja luonnonsuojelulaissa säädettäisiin siitä, että Lupa- ja valvontavirastossa yleistä etua valvovalla yksiköllä olisi oikeus valittaa Lupa- ja valvontaviraston tekemästä päätöksestä, jos se on tarpeen ympäristönsuojelun, luonnonsuojelun tai muun näihin rinnastettavan yleisen edun turvaamiseksi tai lain soveltamiskäytännön yhtenäisyyden varmistamiseksi.” Tällaista organisointitapaa voidaan pitää poikkeuksellisenä.

Valtionhallinnon toimielimen yleisistä perusteista on perustuslain 119 §:n 2 momentin mukaan säädettävä lailla, jos niiden tehtäviin kuuluu julkisen vallan käyttöä. Yleisillä perusteilla tarkoitetaan perustuslain esitöiden mukaan lähinnä yksikön nimeä ja toimialaa sekä pääasiallisia tehtäviä ja toimivaltuuksia (HE 1/1998 vp, s. 174/II, ks. myös esim. PeVL 28/2004 vp, s. 5/I).

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan (PeVL 51/2006 vp, s. 5) painottanut, että perustuslain 119 §:n 2 momentin periaatteita tulee noudattaa myös silloin, kun viranomaisen tai valtionhallinnon muun toimielimen sisälle järjestetään olennaisesti uuden tyyppisiä, julkista valtaa käyttäviä yksiköitä. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan yleistä etua ympäristöasioissa valvova yksikkö on tällainen viranomaisen sisään perustettava olennaisesti uuden tyyppinen ja viranomaisen muusta toiminnasta siinä määrin poikkeava yksikkö, että siitä säätämisessä tulee huomioida PL 119 §:n 2 momentin vaatimukset.

Lakiehdotuksessa on lisäksi useita muita toiminnan riippumattomaan järjestämiseen liittyviä säännöksiä. Jatkovalmistelussa esitykseen tulee lisätä asianmukainen selvitys siitä, mitä tällaisella riippumattomuuden vaatimuksella käytännössä tarkoitetaan, sekä huolehtia siitä, että esimerkiksi johtamista, ratkaisuvalltaa ja työjärjestystä koskevat säännökset ovat yhdenmukaisia riippumattomuuden ja PL 119 §:n 2 mom. vaatimusten kanssa.

Luku 3 Johtaminen (5-8 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Ohjaus (9-12 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 5 Viraston erinäisiä tehtäviä koskevat säännökset (13-16 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Luonnoksessa ehdotetaan säädettäväksi varautumisen alueellisesta yhteistyöstä. Tältä osin 13 §:n 4 momentissa säädettäisiin viranomaisten ja julkista hallintotehtävää hoitavien oikeudesta luovuttaa tiettyjen salassapitoperusteiden nojalla salassa pidettäviä tietoja virastolle ja alueelliselle valmiustoimikunnalle. Momentin säännöskohtaisten perustelujen mukaan säännös jättäisi luovuttavalle viranomaiselle tai julkista hallintotehtävää hoitavalle yksityiselle harkinnanvaraa tietojen luovuttamiseen. Luovutettavien tietojen tulisi olla välttämättömiä lupa- ja valvontavirastoa koskevassa laissa säädettyjen varautumisen alueellisten yhteistyötehtävien hoitamiseksi.

Kyseisessä tiedonluovutussäännöksessä on määritelty hyvin väljästi tiedon luovuttamiseen oikeutetut tahot. Tiedonluovutusosoikeus on sidottu sinänsä asianmukaisesti tietojen välttämättömyyshedellytykseen. Perustuslakivaliokunta ei kuitenkaan ole pitänyt hyvin väljiä ja yksilöimättömiä tietojensaantioikeuksia perustuslain kannalta mahdollisina edes silloin, kun ne on sidottu välttämättömyyskriteeriin (ks. esim. PeVL 96/2022 vp, s. 4, PeVL 4/2021 vp, s. 4, PeVL 49/2016 vp, s. 8, PeVL 62/2010 vp, s. 3-4, PeVL 59/2010 vp, s. 4 ja vrt. PeVL 60/2010 vp, s. 5). Kyse tällöin on usein ollut säännöksistä, joissa luovuttavien ja/tai tietoja saavien viranomaisten piiri on määritelty hyvin väljästi. Säännöskohtaisten perustelujen mukaan tiedonluovutusosoikeus koskisi varautumisen alueelliseen yhteistyöhön osallistuvia tahoja. Kyseinen rajausta olisi perusteltua nostaa säännökseen, jotta tiedon luovuttamiseen oikeutettujen viranomaisten ja julkista hallintotehtävää hoitavien piiri rajautuisi myös säännösperusteisesti tahoihin, jotka osallistuvat varautumiseen. Tästä huolimatta salassa pidettävien tietojen luovuttamiseen oikeutettujen viranomaisten piiri jää väljästi määritellyksi. Lisäksi tietoja luovuttavien tahojen voi olla vaikeaa arvioida, mitkä tiedot ovat välttämättömiä varautumisen alueellisten yhteistyötehtävien hoitamiseksi. Näin ollen myös välttämättömyyshedellytys määritetty säännöksessä väljästi. Jossain määrin tiedonluovutussäännöstä rajaa kuitenkin se, että salassapitosäännökset joista on mahdollisuus poiketa, on rajattu säännöksessä.

Säännöstä tulisi jatkovalmistelussa pyrkiä täsmentämään luovuttavien viranomaisten määritelmän osalta ja säännöksen väljyyttä koskevia seikkoja tulisi käsitellä säätämisyjärjestysperusteluissa. Jatkovalmistelussa tulisi myös arvioida, olisiko tietojen luovuttaminen mahdollista sitoa kuitenkin viraston tai valmiustoimikunnan pyyntöön saada tieto, jonka jälkeen luovuttavalla viranomaisella olisi vielä mahdollisuus harkita tietojen luovuttamisen välttämättömyyttä. Esitysluonnoksessa ei näyttäisi tällä hetkellä olevan lainkaan sisällöllisiä perusteluja tai arviota kyseisen tiedonluovutussäännöksen suhteesta perustuslakivaliokunnan vakiintuneeseen tiedonluovutuksia

koskevaan lausuntokäytäntöön (ks. esim. ks. esim. PeVL 13/2023 vp ja PeVL 17/2016 vp), vaikka sääätämisyjärjestysperusteluissa sivulla 251 viitataankin lyhyesti kyseiseen säännökseen.

Luku 6 Virkojen täyttäminen ja erityiset kelpoisuusvaatimukset (17-21 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 7 Erinäiset säännökset (22-29 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

22 §:

Lain 22 §:ssä olisi säännökset hallintokantelun käsittelystä. Oikeusministeriö huomauttaa, että hallintokantelun tekemisestä (ml. hallintokantelun käsittely) säädetään hallintolain (434/2003) 8 a luvussa. Hallintolaki on luonteeltaan yleislaki ja on katsottu perustelluksi (Lainkirjoittajan opas, kohta 12.1), että yleislaista ei poiketa. Yleislaista poikkeamiseen tarvitaan aina erityinen, painava syy. Esitysluonnoksen perusteluihin tulisi lisätä selvitys siitä, miksi hallintolain yleisestä hallintokantelua koskevasta sääntelystä olisi syytä poiketa ja säätää hallintokantelun käsittelystä erikseen lausuttavana olevassa laissa.

23 §:

Lain 23 §:ssä säädettäisiin ulkopuolisista asiantuntijoista. Pykälän 1 momentin mukaan virasto voisi nimetä määrääjäksi sosiaali- ja terveystoimialan tehtävien ja varhaiskasvatustehtävien hoitamiseksi tarpeellista asiantuntemusta edustavia ulkopuolisia asiantuntijoita ja lisäksi tehdä hallintolain (434/2003) 3 §:ssä tarkoitettuja hallintosopimuksia viranomaisten, yhteisöjen ja yksityisten henkilöiden kanssa toimialaansa kuuluvien yksittäisten asiantuntijatehtävien suorittamisesta viraston lukuun. Esitysluonnoksessa (s. 254) katsotaan, että ulkopuolisten asiantuntijoiden käytössä olisi kyse julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle, jolloin sääntely olisi merkityksellistä perustuslain 124 §:n kannalta, jonka mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Julkisen hallintotehtävän antamisen tarkoituksenmukaisuutta on esityksessä perusteltu erityisasiantuntemuksen käytön tarpeella. Pykälän 1 momentin yhteydessä epäselväksi jää, olisiko kyse kuitenkin varsinaisesti julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle, jos kyse olisi pelkästään asiantuntijalausuntojen hankkimisesta tai asiantuntijan osallistumisesta tarkastuksiin (vrt. PeVL 4/2012 vp, s. 2). Esitysluonnoksen osalta epäselväksi jää sinänsä jo se, onko asiantuntijalausunnossa kyse sellaisen julkiseksi hallintotehtäväksi luettavan asiantuntijatehtävän hoitamista, jonka viranomainen hoitaisi ilman lain säännöstä itse. Oikeusministeriö kehottaa valmistelevalle ministeriölle vielä arvioimaan 1 momentin sääntelyä perustuslain 124 §:n kannalta. Sikäli kuin sääntely jatkovalmistelussa katsotaan luettavaksi perustuslain 124 §:n alaan,

oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö on sidottu varsin väljästi ”sosiaali- ja terveystoimialan tehtäviin” ja ”varhaiskasvatustehtäviin”. Tällainen väljyys ei perustuslain 124 §:ään liittyvän täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksen näkökulmasta ole suotavaa, ja tehtävien määrittämisen olisi perusteltua tapahtua tarkemmin.

Pykälän 2 momenttina olisi informatiiviseksi tarkoitettu säännös siitä, että ulkopuolisen asiantuntijan osallistumisesta tarkastuksiin säädetään erikseen. Tällöin ulkopuolisen asiantuntijan käyttäminen siten, että kyse on perustuslain 124 §:ssä tarkoitettua julkisen hallintotehtävän antamisesta muulle kuin viranomaiselle, arvioidaan ao. erityislain säätämisen yhteydessä. Jos tarkastustehtävään liittyvä lausunnon kirjoittaminen, se voidaan katsoa kyseisen erityislain yhteydessä liittyvän julkisen hallintotehtävän antamiseen muulle kuin viranomaiselle. Jos lausunnonantotehtävä ei liity tarkastustehtävään, tulee asia em. arvioida sen kannalta, onko asiantuntijalausunnan hankkiminen sellaisenaan julkisen hallintotehtävän antamista muulle kuin viranomaiselle perustuslain 124 §:n tarkoittamassa merkityksessä.

23 §:n 3 momentin osalta herää kysymys, onko kyse EU:n yleisessä tietosuojasetuksessa tarkoitettua henkilötietojen käsittelijästä vai pelkästään henkilötietojen käsittelystä osana asiantuntijatehtävän hoitamista. Tietosuojasetuksen 4 artiklan 8 kohdan mukaan ’henkilötietojen käsittelijällä’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, viranomaista, virastoa tai muuta elintä, joka käsittelee henkilötietoja rekisterinpitäjän lukuun. Henkilötietojen käsittelijä voi siis sinänsä olla joskus myös luonnollinen henkilö. Henkilötietojen käsittelijöinä toimii varsin laaja joukko erilaisia palveluntarjoajia, esimerkiksi yrityksiä, yksityisiä elinkeinonharjoittajia, viranomaisia tai yhdistyksiä. Kyse on tyypillisesti jostakin ulkoistetusta rekisterinpitäjän tehtävästä, tai laajoistakin tehtäväkokonaisuuksista, ja käsittelijä toimii rekisterinpitäjän ohjeiden mukaisesti ja tämän alaisuudessa. Jatkovalmistelun aikana olisi syytä kiinnittää huomiota tietosuojasetuksen 28 artiklan säännöksiin ja niistä johtuviin käsittelijään kohdistuviin vaatimuksiin. Mainitun artiklan perusteella henkilötietojen käsittelijän rooli tarkoittaa myös erinäisiä teknisiä ja organisatorisia toimia asetusten vaatimusten täyttämiseksi. Lisäksi on syytä huomioida, että lakiehdotuksessa ei ole määritetty virastoa rekisterinpitäjäksi, vaikka 23 §:n valossa tämä rooli vaikuttaisi ilmeiseltä. Jatkovalmistelun aikana olisi hyvä vielä arvioida, riittävätkö tarvittavat täsmennykset erityislaeissa erityisesti, jos henkilötietojen käsittelijää koskeva säännös jää lakiehdotukseen. Ks. myös HE-luonnoksen perustelujen kappaleen 4.2.5.8 osalta todetut selkiyttämistarpeet.

29 §:

Ehdotetun 29 §:n mukaan, jollei muussa laissa toisin säädettäisi, viraston päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Esitysluonnoksen säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 195) todetaan, että pykälä sisältäisi yleissäännöksen viraston päätösten muutoksenhausta. Eräissä viraston tehtäviä koskevissa laeissa, kuten esimerkiksi ympäristönsuojelulaissa ja vesilaissa, on lisäksi erityisiä muutoksenhakusäännöksiä, joita sovellettaisiin ehdotetun säännöksen sijasta haettaessa muutosta tällaisessa laissa tarkoitettuun viraston päätökseen. Oikeusministeriö toteaa, että säännösten muotoilun kannalta aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) 23 §:n muotoilu

muutoksenhakusäännöksiksi olisi edelleen soveltuvin osin käyttökelpoinen, sillä samalla vältettäisiin lainvalmistelun ohjeistuksessa ongelmalliseksi katsottu ”siten kuin” –ilmaisun käyttö (Lainkirjoittajan opas, kohta 12.2.6). Muutoksenhakusäännöksissä ei ole tarpeen olla säännöstä siitä, että hallinto-oikeuden päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan, koska oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n mukaan hallinto-oikeuden hallintolainkäyttöasiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Luku 8 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (30-36 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

4.2.5.8 Tietosuoja:

Lupa- ja valvontavirastoa koskevien hallituksen esitysluonnoksen perusteluihin olisi syytä kiinnittää huomiota rekisterinpidon osalta sen varmistamiseksi, että niihin ei jää ristiriitoja. Sivulla 135 olevien perustelujen mukaan ehdotetun valtion aluehallinnon uudistuksen yhteydessä ei ole tarkoitus muuttaa henkilötietojen käsittelyä, vaikka tehtäviä koottaisiin uuteen Lupa- ja valvontavirastoon. Esitysluonnoksesta jää silti hieman epäselväksi, muuttaisiko tehtävien kokoaminen henkilötietojen tosiasiallisten rekisterinpitovastuiden jakautumista jollakin tavalla. Esimerkiksi sivulla 128 todetaan, että tarkoituksenmukaista on, että yhteisrekisterinpitäjyyksiä puretaan mahdollisimman paljon ja uusi Lupa- ja valvontavirasto olisi toimialaansa kuuluvien rekisterien osalta jatkossa rekisterinpitäjä. Tämä kaiketi muuttaisi joltakin osin rekisterinpitovastuita.

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

12.3.1 Henkilötietojen suoja ja henkilötietojen käsittely:

Tekstissä kiinnitetään huomiota siihen, että erityisten henkilötietoryhmien ohella perustuslakivaliokunta on pitänyt perusteltuna kuvata valtiosääntöisesti eräitä tietoryhmiä edelleen arkaluonteisiksi. Perusteluissa todetaan yksittäisen tehtävän osalta, että siihen ei liity arkaluonteisten tietojen käsittelyä. Huomioiden uudistuksen laajuuden, jatkovalmistelun aikana olisi vielä hyvä varmistua siitä, käsitelläänkö jossakin muussa Lupa- ja aluehallintovirastolle siirrettävässä tehtävässä valtiosääntöisesti arkaluonteisia tietoja, kuten esimerkiksi rikostaustaan liittyviä rikosrekisteri- tai sakkorekisteritietoja. Kuten osa erityisistä henkilötietoryhmistä, myös tietosuojasetuksen 10 artiklassa tarkoitetut rikostuomioita ja rikoksia koskevat tiedot edellyttävät nimenomaista laintasoista sääntelyä ja laissa olisi myös säädettävä erityisistä suojoimista. Suojoimiamia olisi myös tarvittaessa arvioitava ja tehtävä niistä selkoa, mukaan lukien erityisesti se, soveltuvatko tietosuojalain 6 §:ssä säädetyt suojoimet sellaisenaan. Huomioiden esitysluonnoksen muissa perusteluissa olevat maininnat yhteisrekisterinpidosta, lisäksi säätämisyjärjestysperusteluissa voisi olla syytä kiinnittää huomiota perustuslakivaliokunnan linjauksiin tältä osin (erit. PeVL 7/2019 vp).

Myös tiedonluovutussäännöksiä koskevaa vakiintunutta perustuslakivaliokunnan käytäntöä tulisi käsitellä säätämisyjärjestysperusteluissa siltä osin kuin esityksessä esitetään uusia tiedonluovutusosoikeuksia viranomaisille (vrt. luonnoksen s. 251). Perustuslakivaliokunnan käytäntöä on tältä osin käsitelty lausunnossa tarkemmin edellä lupa- ja valvontavirastoa koskevan lain 13 §:n 4 momenttia koskevissa huomioissa.

12.3.2 Hallintotehtävän antaminen muulle kuin viranomaiselle:

HE-luonnoksen s. 253 viitataan avustavien tehtävien osalta erheellisesti Lupa- ja valvontavirastoa koskevan lakiehdotuksen 24 §:ään, kun lakiehdotuksessa mainitut säännökset ovat 26 §:ssä.

12.3.5 Valmiuslain muuttaminen:

Oikeusministeriö yhtyy HE-luonnoksessa (s. 257) olevaan toteamaan siitä, että ehdotetut muutokset eivät laajenna valmiuslaissa säädettyjä poikkeuksia ja että ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen Lupa- ja valvontavirastosta

Kommenttinne asetuksesta

Johtolause:

Jos asetuksen johtolauseessa tulisi mainittavaksi yli kolme lainkohtaa, viitataan lakiin yleisesti (enintään kolme lainkohtaa yksilöidään, Lainkirjoittajan opas, kohta 17.2.4).

6 §:

Asetusluonnoksen 6 §:n 1 momentin mukaan virastolain 23 §:ssä säädetyllä tavalla virasto voisi nimetä enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan ulkopuolisia asiantuntijoita. Ulkopuolisen asiantuntijan tulisi olla tunnetusti taitava ja kokenut henkilö, jolla on osaston tehtävien kannalta merkityksellistä tieteellistä asiantuntemusta tai muuta asiantuntemusta. Ulkopuoliseksi asiantuntijaksi suostunut henkilö olisi velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua mainituille osastoille. Asetusluonnoksen 6 §:n 2 momentin mukaan virastolain 15 §:ssä tarkoitettujen lautakuntien ja toimielinten jäsenet ja 23 §:ssä tarkoitettut ulkopuoliset asiantuntijat saisivat suorittamistaan tehtävistä kohtuullista palkkiota ja matkakustannusten korvausta valtiovarainministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti. Asetusluonnoksen 6 §:n 3 momentin nojalla valtiovarainministeriön olisi pyydettävä lausunto sosiaali- ja terveysministeriöltä ennen perusteiden vahvistamista.

Asetuksenantovaltuus olisi lain 23 §:ssä ja sen mukaan ulkopuolisten asiantuntijoiden kutsumisesta, heitä koskevista vaatimuksista ja heidän velvollisuuksistaan säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Ulkopuolisilla asiantuntijoilla olisi oikeus kohtuulliseen palkkioon ja matkakustannuksien korvaukseen, joiden perusteet valtiovarainministeriö vahvistaa. Perusteiden vahvistamisesta voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

Oikeusministeriö toteaa, että asetuksen 6 §:ään kaavailut säännökset voitaisiin nähtävästi säätää suoraan laissa, kun asetuksen säännöksissä ei kuitenkaan vaikuttaisi olevan paljon lisää siihen, mistä säädettäisiin jo laissa. Lakitason sääntelyä voisi pitää perusteltuna myös velvoitenäkökulmasta, kun asetusluonnoksen 6 §:n 1 momentin säännöksen mukaan ulkopuoliseksi asiantuntijaksi suostunut henkilö olisi velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua mainituille

osastoille. Viimeksi mainitun säännöksen tarpeellisuutta voinee sinänsä pitää kyseenalaisena, jos asiantuntija kuitenkin on tehnyt viranomaisen kanssa sopimuksen, jolloin sopimus velvoittaa häntä sopimuksessa määritellyllä tavalla.

Kohta 2. Tässä voitte kommentoida elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaa lakiehdotusta (liite 2) ja sen säännöskohtaisia perusteluja, sitä koskevia yleisperusteluosuuksia ja muita lukuja hallituksen esityksessä (liite 4) sekä valtioneuvoston asetusta elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta (liite 7) vastaamalla seuraaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotuksia elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin. Kommentit elinvoimakeskuksia sekä kehittämis- ja hallintokeskusta koskeviin yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä sekä muutos- ja korjausehdotukset valtioneuvoston asetukseen elinvoimakeskuksista sekä kehittämis- ja hallintokeskuksesta.

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 2? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä kohtaan 3.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Elinvoimakeskuksia koskevat yleiset säännökset (1-5 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

Yleisesti:

Lakiluonnokseen on sisällytetty useissa kohdin tarpeetonta tai lain tasolle kuulumatonta sääntelyä. Esimerkiksi 1 §:n 3 momentin mukaan ”Elinvoimakeskukset toimivat asiakaslähtöisesti, digitalisaatiota hyödyntäen ja yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa.” Tällainen säännös on ensinnäkin tarpeeton esimerkiksi perustuslain, hallintolain, tiedonhallintalain, digipalvelulain ja asiointilain sääntelyn vuoksi. Sen lisäksi se voi johtaa ongelmallisiin vastakkaispäätelmiin, kun listaus ei huomioi esimerkiksi tasapuolista kohtelua, viivytyksetöntä käsittelyä ja perus- ja ihmisoikeuksien edistämistä (ks. myös ongelmallinen 3 §:n 5 mom. ja 14 §). Edelleen lakiin on sisällytetty säännöksiä EU-oikeuden etusijaan (3 §:n 4 mom.), yhteistyöhön (21 §) tai suoritteiden maksullisuuteen (24 §) sekä muutoksenhakuun (25 §). Jatkovalmistelussa on huolellisesti tarkasteltava, että lakiehdotukseen ei sisällytetä yleislainsäädännön kanssa päällekkäistä sääntelyä tai toteamuksia, jotka eivät ole luonteeltaan lain tasolle, vaan pikemminkin perusteluihin, kuuluvia.

5 §:

Lain 5 §:n 1 momentin mukaan elinvoimakeskuksen virkamies voitaisiin toisen elinvoimakeskuksen pyynnöstä asettaa enintään kolmen vuoden määräajaksi virkamiehen virkapaikkaa muuttamatta toisen elinvoimakeskuksen käytettäväksi. Päätöksen asiasta tekisi nimittävä viranomainen. Jos elinvoimakeskukset eivät pääsisi asiassa yhteisymmärrykseen, voisi päätöksen tehdä myös työ- ja elinkeinoministeriö. Oikeusministeriö kiinnittää huomiota ministeriön toimivallan määräytymiseen

asiassa, koska ilmaisu ”voi päätöksen tehdä myös työ- ja elinkeinoministeriö” tulisi olla täsmällisemmin muodossa ”pätöksen asiassa tekee työ- ja elinkeinoministeriö”.

Luku 2 Elinvoimakeskusten ohjaus ja johtaminen (6-12 §)

Kommenttine tästä pykälästä

10 §:

Lain 10 §:n 1 momentin mukaan elinvoimakeskuksen ylijohtaja ratkaisisi keskuksen toimivaltaan kuuluvat asiat, jollei niitä olisi säädetty tai työjärjestyksessä määrätty keskuksen muun virkamiehen ratkaistaviksi tai EU:n lainsäädännöstä ei muuta johdu. Oikeusministeriö ei pidä säännöksessä tarpeellisena ilmaisu ”tai EU:n lainsäädännöstä ei muuta johdu”, koska EU:n lainsäädäntö kuuluu myös sen piiriin, mitä säännöksessä tarkoitetaan sillä, että asia on säädetty keskuksen muun virkamiehen ratkaistavaksi (Suomessa sovellettava säädännäinen oikeus ml. EU-oikeus).

Luku 3 Kehittämisen- ja hallintokeskusta koskevat säännökset (13-19 §)

Kommenttine näistä pykälästä

13 §:

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että ”Kehittämisen- ja hallintokeskuksen virkamies esittelee elinvoimakeskuksen päätettäväksi valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettyjä hallintoasioita.” Säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 216) todetaan, että asiat, jotka voitaisiin valtioneuvoston asetuksella säätää KEHA:ssa valmisteltaviksi, olisivat muita kuin muutoksenhakukelpoisia hallintopäätöksiä hallinnon asiakkaille. Talous- ja henkilöstöhallinnon päätöksiä voitaisiin säätää kehittämisen- ja hallintokeskuksen esiteltäviksi laajasti. Oikeusministeriö pitää perusteltuna, että säännösperusteisesti ilmaistaisiin tarkemmin se, mistä on tarkoitus säätää valtioneuvoston asetuksella. Säännöskohtaisten perustelujen perusteella valtioneuvoston asetuksella päätettäväksi määritettävät asiat liittyisivät viraston talouteen ja henkilöstöhallintoon.

Luku 4 Elinvoimakeskuksia sekä kehittämisen- ja hallintokeskusta koskevat erinäiset säännökset (20-25 §)

Kommenttine näistä pykälästä

20 §:

Lain 20 §:ssä olisi säännös siitä, että jos elinvoimakeskuksen toimivaltaan kuuluvan valvontaa, velvoitteiden asettamista tai oikeuden myöntämistä koskevan hallintoasian puolueeton käsittely voisi ilmeisesti vaarantua sen vuoksi, että keskus olisi tai olisi ollut asiassa myös asianosaisena, keskuksen olisi, jollei asian puolueetonta käsittelyä voitaisi keskuksen sisäisin toimenpitein järjestää, pyydettyä 8 §:ssä tarkoitettua ministeriötä määräämään toinen elinvoimakeskus käsittelemään ja ratkaisemaan asia. Edellä mainittuun ministeriön päätökseen ei saisi hakea muutosta valittamalla. Pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa eikä myöskään esitysluonnoksen säätämisenjärjestyksessä perustella tätä valituskieltoa.

Valituskielto nähtävästi tarkoittaisi kieltoa valittaa sellaisesta ministeriön tekemästä hallintopäätöksestä, jolla voisi olla vaikutuksia yksilön tai oikeushenkilön oikeusasemaan. Lähtökohtaisesti mahdollisuutta hakea muutosta viranomaisen päätökseen voi kuitenkin joissakin tilanteissa olla tarpeen pitää avoimena viranomaistoiminnan asianmukaisuuden ja muun tasapuolisuuden valvomiseksi samoin kuin soveltamiskäytännön yhdenmukaisuuden varmistamiseksi, vaikka käsillä ei olisikaan yksilön oikeutta tai velvollisuutta koskeva asia (Lainkirjoittajan opas, kohta 4.2.16).

Perustuslakivaliokunta on todennut, että perustuslain 21 §:n säännökset eivät estä säätämästä lailla vähäisiä poikkeuksia niissä turvattuihin oikeuksiin, kunhan tällaiset poikkeukset eivät muuta kulloinkin kyseessä olevan oikeusturvatakeen asemaa pääsääntönä eivätkä yksittäistapauksessa vaaranna yksilön oikeusturvaa. Perustuslain 21 §:n 1 momentissa turvattun oikeuden luonteen ja 2 momentin lakivarauksen takia on selvää, että valitus- ja muutoksenhakukieltoja koskee lailla säätämisen vaatimus. Perustuslain 21 §:ssä säädetyt oikeusturvan takeet saavat myös muiden perusoikeuksien toteutumisen kannalta keskeisen merkityksen, minkä johdosta sääntelyn selkeydelle on annettava erityinen merkitys. Perustuslakivaliokunnan käytännössä on katsottu, että perustuslain kannalta hyväksyttävistä muutoksenhakuoikeuden rajoituksista on mahdollista säätää lakiin otettavilla yksilöidyillä muutoksenhakukielloilla. Lisäksi valiokunta on katsonut, että tällainen kielto on välttämätöntä perustella lain esitoissa riittävällä tavalla. (PeVL 17/2021 vp)

Edellä todettuun viitaten oikeusministeriö pitää perusteltuna, että esityksen jatkovalmistelussa valituskielto – jos se edelleen nähdään tarpeellisena ja perusteltuna – arvioidaan ja perustellaan yksityiskohtaisesti sekä säännöksen säännöskohtaisissa perusteluissa että säätämisyjärjestysperusteluissa.

25 §:

Lain 25 §:n mukaan, jollei muualla laissa toisin säädettäisi, elinvoimakeskuksen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen antaman päätöksen muutoksenhakuun sovellettaisiin, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Vastaavasti – kuten ehdotetun Lupa- ja valvontavirastosta annetun lain 29 §:n osalta – oikeusministeriö pitää muutoksenhakusääntelyn muotoilun osalta parempana esimerkiksi aluehallintovirastoista annetun lain (896/2009) muutoksenhakusääntelyn muotoilua soveltuvin osin. Lisäksi tässäkin laissa muutoksenhakusäännöksissä ei ole tarpeen olla säännöstä siitä, että hallinto-oikeuden päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan, koska oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 107 §:n mukaan hallinto-oikeuden hallintolainkäyttöasiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Luku 5 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (27-30 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

1 § Elinvoimakeskusten nimet, toimialueet ja päätoimipaikat

Kommenttinne tästä pykälästä

-

2 § Elinvoimakeskusten organisaatio

Kommenttinne tästä pykälästä

-

3-13 § Elinvoimakeskusten toimialueet eräissä tehtävissä (keskitetyt tehtävät)

Kommenttinne näistä pykäläistä

-

Muut mahdolliset huomiot asetuksesta

Kommenttinne

Lausunnolla olevasta asetusluonnoksesta puuttuu johtolause.

Kohta 3. Tässä voitte kommentoida Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaa lakiehdotusta (liite3) ja sen säännöskohtaisia perusteluja sekä sen yleisperusteluita ja muita lukuja hallituksen esityksessä liittyen Ahvenanmaan valtionvirastoon (liite 4) vastaaviin kysymyskokonaisuuksiin: Muutos- ja korjausehdotukset Ahvenanmaan valtionvirastoa koskevaan lakiehdotukseen ja sen säännöskohtaisiin perusteluihin. Kommentit yleisperusteluihin ja muihin lukuihin hallituksen esityksessä

Onko teillä kommentoitavaa kohtaan 3? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä B osuuteen.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Luku 1 Yleiset säännökset (1-4 §)

Kommenttinne näistä pykäläistä

-

Luku 2 Ahvenanmaan valtionviraston ohjaus (5-6 §)

Kommenttinne tästä pykälästä

-

Luku 3 Johtaminen (7-11 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

-

Luku 4 Erinäiset säännökset (12-14 §)

Kommenttinne näistä pykälistä

14 §:

Lain 14 §:n mukaan, jollei muualla laissa toisin säädettäisi, Ahvenanmaan valtionviraston päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla Ahvenanmaan hallintotuomioistuimeen siten kuin oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään. Lainkirjoittajan oppaassa, kohta 12.2.6, todetaan, että ”siten kuin” –ilmaisun käyttö on ongelmallista, koska tällä tavoin viitattaessa ei kyetä päättämään, tulevatko muun lain säännökset sovellettaviksi vain viittauksen kautta vai onko informatiivisuus viittauksen ainut tehtävä. Pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 229) todetaan, että Ahvenanmaan valtionviraston tehtäviä koskevissa laeissa on eräitä pääsäännöstä poikkeavia muutoksenhakusäännöksiä. Esimerkiksi polttoainemaksusta annetun lain mukaan veronkantoviranomaisena toimivan Ahvenanmaan valtionviraston päätöksestä valitetaan Helsingin hallinto-oikeuteen. Oikeusministeriön käsityksen mukaan tämä tarkoittaisi sitä, että esimerkiksi voimassa olevan aluehallintovirastoista annetun lain 23 §:n muutoksenhakusäännösten muotoilua voisi hyödyntää soveltuvin osin myös ehdotetun 14 §:n osalta.

Luku 1 Asian tausta ja valmistelu

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 2 Nykytila ja sen arviointi

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 3 Tavoitteet

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 8 Lakia alemman asteinen sääntely

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 9 Voimaantulo

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 11 Suhde muihin esityksiin

Kommenttinne tästä luvusta

-

Luku 12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Kommenttinne tästä luvusta

-

B HALLITUKSEN ESITYSLUONNOSTA KOSKEVAT MUUT MAHDOLLISET HUOMIOT

Onko teillä kommentoitavaa B osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä C osuuteen.

Ei

Muut mahdolliset huomionne hallituksen esitysluonnoksesta.

-

C HALLITUKSEN ESITYSLUONNOKSEN SISÄLTÄMÄT MUUT LAKIEHDOTUKSET, JOILLA TOTEUTETAAN UUDISTUKSEN EDELLYTTÄMÄT TEHTÄVÄSIIRROT LUPA- JA VALVONTAVIRASTOLLE, ELINVOIMAKESKUKSILLE, KEHITTÄMIS- JA HALLINTOKESKUKSELLE SEKÄ MUILLE VIRASTOILLE

Onko teillä kommentoitavaa C osuuteen? Pakollinen kysymys. Mikäli ei, voitte siirtyä D osuuteen.

Kyllä (vastauskohdat aukeavat, jos tämä vaihtoehto valitaan)

Ulkoministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.1

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Oikeusministeriö, 39 lakiehdotusta, luku 7.2

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

Yleisesti Lupa- ja valvontaviraston ja oikeusministeriön ohjaussuhteesta erityisesti hedelmöityshoitolain osalta:

Lupa- ja valvontavirastolain säännöskohtaisista perusteluista ja etenkin lakia täydentävästä valtioneuvoston asetusalunoksesta saa käsityksen, jonka mukaan oikeusministeriö toimisi Lupa- ja valvontavirastoa ohjaavana ministeriönä myös hedelmöityshoitolain (1237/2006, lakiehdotus nro 13) osalta. Hedelmöityshoitolaki on valmisteltu oikeusministeriössä, mutta laissa säädettyä Valviran toimintaa ohjaa sosiaali- ja terveysministeriö. Tämä on jatkossakin luontevaa, sillä hedelmöityshoitojen antaminen on yksityisen ja julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon palvelutoimintaa, jonka kehittäminen ja tulos- ja toiminnallinen ohjaus kuuluu valtioneuvoston ohjesäännönkin mukaisesti sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan. Tästä konkreettisena osoituksena on muun muassa se, että hedelmöityshoitolain 31 §:n mukaan lakia täydentävät säännökset annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella eikä oikeusministeriön asetuksella. Koska ministeriöiden ohjaussuhteita ei ilmeisesti ole ollut tarkoitus tältä osin muuttaa, sääntelyä ja perusteluja on aiheellista selkeyttää.

Yleisesti kurssiiveista lakiehdotuksissa:

Ainakin seuraavissa lakiehdotuksissa on mm. virastojen nimiin liittyen tarpeettomia kurssiiveja: adoptiolaki, asuntokauppalaki, asunto-osakeyhtiölaki, avioliittolaki, eurooppaosuuskuntalaki, eurooppayhtiölaki, hallintolaki, laki asumisoikeusyhdistyksistä, laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä, laki hedelmöityshoidoista, laki kieltotoimenpiteitä koskevista edustajakanteista, laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta, laki oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa, laki pysäköinninvalvonnasta, oikeudenkäymiskaari, osuuskuntalaki, perintökaari, saamen kielilaki, turvallisuustutkintalaki, valmiuslaki ja yhdistyslaki.

7.2.2 Asuntokauppalaki:

Lakiehdotuksen 2 luvun 20 §:ssä on kirjoitusvirhe. Säännösehdotuksessa tulisi lukea "Lupa- ja valvontaviraston", ei Lupa- ja valvontavirastolta (Lakiehdotusten s. 194).

Rinnakkaisteksti 2 luvun 4 §:ssä ei vastaa lakiehdotusta. Rinnakkaistekstissä tulisi ehdotuksena olevan 2 luvun 4 §:n toisen virkkeen osalta lukea "Jollei osakeyhtiö hanki tällaista lainaa, Lupa- ja valvontaviraston, tai jos yhtiön rakennukset sijaitsevat Ahvenanmaan maakunnassa, Ahvenanmaan valtionviraston on säilytettävä asiakirjat." (Lakiehdotusten s. 810).

Rinnakkaisteksti 2 luvun 4 a §:ssä ei vastaa lakiehdotusta. Rinnakkaistekstissä tulisi ehdotuksena olevan 2 luvun 4 a §:n toisen virkkeen osalta lukea "Kun yhdestä neljäosasta asuinhuoneistoja on annettu kauppasopimus säilyttäjälle tiedoksi eikä säilyttäjä ole kuukauden kuluessa tästä saanut tiedoksi 20 §:n 1 momentissa tarkoitettua kutsua osakkeenostajien kokoukseen, säilyttäjän on viipymättä ilmoitettava osakkeenostajille ostajan oikeudesta hakea Lupa- ja valvontavirastolta, tai

jos yhtiön kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, Ahvenanmaan valtionvirastolta päätös, joka oikeuttaa hänet kutsumaan kokouksen koolle yhtiön kustannuksella.” (Lakiehdotusten s. 811).

Rinnakkaisteksti 2 luvun 20 §:ssä ei vastaa lakiehdotusta (edellä mainitun kirjoitusvirheen korjaaminen huomioiden). Rinnakkaistekstissä tulisi ehdotuksena olevan 2 luvun 20 §:n osalta lukea ”Jollei edellä tarkoitettua osakkeenostajien kokousta ole kutsuttu säädetyssä järjestyksessä koolle, Lupa- ja valvontaviraston, tai jos yhtiön kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, Ahvenanmaan valtionviraston tulee yhtiön hallituksen jäsenen, tilintarkastajan, osakkeenomistajan tai osakkeenostajan hakemuksesta oikeuttaa hakija kutsumaan kokous koolle yhtiön kustannuksella.” (Lakiehdotusten s. 811).

7.2.3 Asunto-osakeyhtiölaki:

6 luvun perusteluihin (HE-luonnoksen sivu 26) tulisi lisätä sana "tehtävä": "45 §. Vakuuden asettaminen lunastushinnasta ja lunastushinnan tallettaminen. Pykälän 2 momentissa aluehallintoviraston "tehtävä" säädettäisiin Ahvenanmaan valtionvirastolle [...].”

7.2.4 Avioliittolaki:

22 §:n 1 momentista tulisi oikeusministeriön käsityksen mukaan poistaa sanat "sosiaali- ja terveysministeriön alaisena".

7.2.5 Eurooppaosuuskuntalaki:

Eurooppaosuuskuntalain 8 §:ää koskevilla perusteluilla ja säännösehdoituksissa on aluehallintovirasto muutettu Lupa- ja valvontavirastoksi. Tämä koskenee jatkossa vain tilannetta, jossa eurooppaosuuskunnan kotipaikka on muualla kuin Ahvenanmaalla. Osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla on eurooppaosuuskuntalain 8 §:n osalta lisättävä säännösehdoitukset ja perustelut sitä tilannetta varten, että eurooppaosuuskunnan kotipaikka on Ahvenanmaalla.

7.2.6 Eurooppayhtiölaki:

Eurooppayhtiölain 8 §:ää koskevilla perusteluilla ja säännösehdoituksissa on aluehallintovirasto muutettu Lupa- ja valvontavirastoksi. Tämä koskenee jatkossa vain tilannetta, jossa eurooppayhtiön kotipaikka on muualla kuin Ahvenanmaalla. Osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla on eurooppayhtiölain 8 §:n osalta lisättävä säännösehdoitukset ja perustelut sitä tilannetta varten, että eurooppayhtiön kotipaikka on Ahvenanmaalla.

7.2.8 Kuluttajansuojalaki:

Säännöskohtaisissa perusteluissa ei ole käytetty lihavoitua luku- ja pykälänumeroinnin yhteydessä (Lakiehdotusten s. 26-27).

Kuluttajansuojalain 2 luvun 18 §:ää koskevien säännöskohtaisten perustelujen tulisi kuulua seuraavasti: ”18 §. Ahvenanmaan valtionviraston kieltö eräissä asioissa. Pykälän otsikko muutettaisiin siten, että aluehallintoviraston kieltö olisi jatkossa Ahvenanmaan valtionviraston kieltö eräissä asioissa. Lisäksi pykälän 1 ja 3–5 momenttia muutettaisiin siten, että Ahvenanmaan valtionvirasto valvoisi säännöksessä tarkoitettuja hinnan ilmoittamista koskevia säännöksiä Ahvenanmaan maakunnassa ja voisi määrätä asiassa kiellon. Muutos on tarpeen, koska aluehallintoviraston tämän lain mukaiset tehtävät siirretään aluehallintouudistuksen yhteydessä Kilpailu- ja kuluttajavirastolle. Kilpailu- ja kuluttajavirastossa toimivan kuluttaja-asiamiehen tehtävistä säädetään jo laissa, mutta Ahvenanmaan valtionviraston kyseessä olevan kiellonmääräämisoikeuden säilyttämiseksi Ahvenanmaan maakunnassa asiasta olisi tarpeen säätää nimenomaisesti. Ahvenanmaan valtionviraston toimialueesta säädetään ehdotettavassa laissa Ahvenanmaan valtionvirastosta.” (Lakiehdotusten s. 27)

Kuluttajansuojalain 2 luvun 20 §:ää koskevien säännöskohtaisten perustelujen tulisi kuulua seuraavasti: ”20 §. Valvonta. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin siten, että kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamista markkinoinnissa valvoisi jatkossakin kuluttaja-asiamies, mutta lisäksi Ahvenanmaan maakunnassa valvonta kuuluisi Ahvenanmaan valtionviraston tehtäviin. Kuluttaja-asiamiehen toimivalta kattaisi jatkossakin koko maan.” (Lakiehdotusten s. 26).

Kuluttajansuojalain 7 luvun 51 §:ää koskevien säännöskohtaisten perustelujen tulisi kuulua seuraavasti: ”51 §. Valvontaviranomaiset. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että säännöksessä ei enää mainittaisi aluehallintovirastoja ja niitä ohjannutta Kilpailu- ja kuluttajavirastoa, koska aluehallintouudistuksen yhteydessä aluehallintovirastot lakkautetaan ja niiden tämän lain mukaiset tehtävät siirretään Kilpailu- ja kuluttajavirastolle. Kilpailu- ja kuluttajavirastossa toimivan kuluttaja-asiamiehen tehtävistä säädetään jo laissa. Sen sijaan pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi virke, jonka mukaan Ahvenanmaan maakunnassa luvun säännösten noudattamista valvoisi kuluttaja-asiamiehen ja Finanssivalvonnan lisäksi Ahvenanmaan valtionvirasto.” (Lakiehdotusten s. 26).

Kuluttajansuojalain 7 a luvun 33 §:ää koskevien säännöskohtaisten perustelujen tulisi kuulua seuraavasti: ”33 §. Valvontaviranomaiset. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin siten, että säännöksessä ei enää mainittaisi aluehallintovirastoja ja niitä ohjannutta Kilpailu- ja kuluttajavirastoa, koska aluehallintouudistuksen yhteydessä aluehallintovirastot lakkautetaan ja niiden tämän lain mukaiset tehtävät siirretään Kilpailu- ja kuluttajavirastolle. Kilpailu- ja kuluttajavirastossa toimivan kuluttaja-asiamiehen tehtävistä säädetään jo laissa. Sen sijaan pykälän 1 momenttiin lisättäisiin uusi virke, jonka mukaan Ahvenanmaan maakunnassaluvun säännösten noudattamista valvoisi kuluttaja-asiamiehen ja Finanssivalvonnan lisäksi Ahvenanmaan valtionvirasto.” (Lakiehdotusten s. 26).

Kuluttajansuojalain 2 luvun 18 §:n 1 momentin tulisi kuulua seuraavasti: ”Ahvenanmaan valtionvirasto voi määrätä 16 §:ssä tarkoitetun kiellon asiassa, joka koskee asunnon tai muun kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta annettujen säännösten vastaista menettelyä Ahvenanmaan maakunnassa, jos lainvastaisuus on ilmeinen ja säännösten soveltamiskäytäntö tämänkaltaisessa asiassa on vakiintunut. Ahvenanmaan valtionviraston päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.” (Lakiehdotusten s. 202). Sama muutos tulisi tehdä rinnakkaistekstiin (Lakiehdotusten s. 819).

Rinnakkaistekstissä viitataan virheellisesti ehdotuksen osalta 2 luvun sijaan 5 lukuun (Lakiehdotusten s. 819).

Rinnakkaistekstissä ehdotuksen 7 luvun 51 §:ssä ja 7 a luvun 33 §:ssä on ylivivausta ja keltaista korostusta tekstissä. Yliviivatut osiot tulisi poistaa (Lakiehdotusten s. 820).

7.2.10 Laki asumisoikeusyhdistyksistä:

Asumisoikeusyhdistyksistä annetun lain perusteluissa ja säännösehdoituksissa on aluehallintovirasto muutettu Lupa- ja valvontavirastoksi. Tämä koskenee jatkossa vain tilannetta, jossa asumisoikeusyhdistyksen kotipaikka on muualla kuin Ahvenanmaalla. Osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla on asumisoikeusyhdistyksistä annetun lain osalta lisättävä säännösehdoitukset ja perustelut sitä tilannetta varten, että asumisoikeusyhdistyksen kotipaikka on Ahvenanmaalla.

Lisäksi lain 66 §:n osalta oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, ettei muissakaan ehdoituksissa toimivaltaista virastoa ole enää sidottu kotipaikkaan, koska lupa- ja valvontavirasto on valtakunnallinen.

7.2.11 Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä:

Avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä annetun lain 7 §:n perusteluissa ja säännösehdoituksissa on aluehallintovirasto muutettu Lupa- ja valvontavirastoksi. Tämä koskenee jatkossa vain tilannetta, jossa tällaisen henkilöyhtiön kotipaikka on muualla kuin Ahvenanmaalla. Osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla on tämänkin lain 7 §:n osalta lisättävä säännösehdoitukset ja perustelut sitä tilannetta varten, että tällaisen henkilöyhtiön kotipaikka on Ahvenanmaalla.

7.2.17 Laki kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista

Ahvenanmaan valtionvirastolla ei ole nykyisin kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista annetun lain 2 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettua roolia, joten kohdassa ehdotetun muutoksen sijaan kohta tulisi nykytilan säilyttämiseksi kumota tarpeettomana.

Kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista annetun lain 2 §:n osalta säännöskohtaisten perustelujen (Lakiehdotusten s. 29) tulisi kuulua seuraavasti: ”2 §. Yhteistyöasetuksen mukaiset toimivaltaiset viranomaiset. Pykälän 2 momentin 5 kohta kumottaisiin tarpeettomana. Momentin 6 kohdassa Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto muutettaisiin tehtävän siirtämisen vuoksi Lupa- ja valvontavirastoksi.”

Yllä mainitusta johtuen lakiehdotusta (Lakiehdotusten s. 216) tulisi muuttaa 2 §:n 2 momentin 5 kohdan sekä johtolauseen osalta vastaamaan kohdan kumoamista. Samasta syystä myös rinnakkaistekstiä (Lakiehdotusten s. 839) tulisi muuttaa 2 §:n 2 momentin 5 kohdan osalta (”kumotaan”).

7.2.18 Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta

Johtolauseessa on ylimääräinen "Lisätään".

7.2.19 Laki oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa

Lakiehdotuksen nimi tulee olla laki oikeudenkäynnistä markkinaoikeudessa annetun lain 5 luvun 8 §:n muuttamisesta.

Yksityiskohtaisiin perusteluihin tulee lisätä alkuun luku, jonka 8 §:ää käsitellään (5 luku). Luku pitää lisätä myös lakiehdotuksen ja rinnakkaistekstien johtolauseeseen.

7.2.22 Laki rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta:

1 § 2 mom.:

Uuden säännöksen tulisi kuulua seuraavasti: ”Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös, jos suoritusvelvollinen ei tiedä eikä hänen pitäisikään tietää, kenelle suoritus on toimitettava tai kenellä kahdesta tai useammasta suorituksen vaatijasta on siihen oikeus.”

1 § 3 ja 4 mom.:

Uuden säännöksen tulisi kuulua seuraavasti:

”Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu suoritusvelvollisuus koskee arvo-osuutta, suoritetaan talletus avaamalla arvo-osuusrekisterissä arvo-osuustili, jolle asianomaiset arvo-osuudet kirjataan. Tilin haltijaksi on merkittävä velkoja, jos se on tiedossa, tai ”tuntematon velkoja” ja tilille on merkittävä suorituspaikka sekä maininta siitä, että kysymys on suoritusvelvollisuudesta vapautumiseksi tehdystä suorituksesta. Arvo-osuusrekisterin pitäjän on heti tilin avaamisen jälkeen ilmoitettava talletuksesta 1 momentissa tarkoitettulle virastolle.

Mitä jäljempänä säädetään talletuksen vastaanottaneesta virastosta, sovelletaan siihen virastoon, jolle 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehty. Arvo-osuuksien siirtämiseen tililtä, velkojalle tehtävään ilmoitukseen sekä suoritusvelvollisuudesta vapautumiseen sovelletaan, mitä jäljempänä säädetään.”

1 §:n perustelujen tulisi kuulua seuraavasti:

”1 §. Pykälän 1 momentissa aluehallintovirasto muutettaisiin Lupa- ja valvontavirastoksi ja Ahvenanmaan valtionvirastoksi. Ahvenanmaan valtionvirasto olisi nykyiseen tapaan toimivaltainen silloin, kun suorituspaikka on Ahvenanmaalla.

Laissa ei nykyisin mainita toimivaltaisesta viranomaisesta, jos muun saatavan kuin arvo-osuuden suorituspaikka ei ole tiedossa. Tämän vuoksi 1 momenttiin lisättäisiin maininta siitä, että suoritusvelvollisella olisi tässä tapauksessa oikeus tehdä suoritus Lupa- ja valvontavirastoon.

Pykälän 2 momentti vastaisi asiasisällöltään voimassa olevaa lakia, mutta siihen tehtäisiin kielellisiä tarkistuksia.

Pykälän nykyisen 3 momentin mukaan arvo-osuusrekisterin pitäjän on ilmoitettava talletuksesta suorituspaikan aluehallintovirastolle tai, jos suorituspaikka ei ole tiedossa, sille aluehallintovirastolle, jonka toimialueeseen Helsingin kaupunki kuuluu. Tämä korvattaisiin viittauksella 1 momentissa tarkoitettuun virastoon. Ilmoitus tulisi siis tehdä Lupa- ja valvontavirastolle silloin, kun suorituspaikka sijaitsee valtakunnan alueella tai kun suorituspaikka ei ole tiedossa. Jos suorituspaikka sen sijaan on Ahvenanmaalla, ilmoitus tulisi tehdä nykyiseen tapaan Ahvenanmaan valtionvirastolle. Momentin kaksi viimeistä virkettä siirrettäisiin uudeksi 4 momentiksi. Edellä mainitun lisäksi momenttiin tehtäisiin kielellisiä ja teknisiä tarkistuksia.”

2 §:n 1 momentin tulisi kirjoitusvirheiden korjaamisen jälkeen kuulua seuraavasti:

”Sen, joka tahtoo 1 §:ssä mainitulla tavalla tallettaa suoritettavan, on ilmoitettava siitä kirjallisesti Ahvenanmaan valtionvirastolle, kun suorituspaikka on Ahvenanmaan maakunnassa tai, kun suorituspaikka on muualla valtakunnassa taikka kun se ei ole tiedossa, Lupa- ja valvontavirastolle. Ilmoituksessa on mainittava syy, johon vaatimus suoritusvelvollisuuden täyttämistä tallettamalla perustuu, sekä kaikki ne seikat, joiden tunteminen on tarpeen luovutettaessa talletettua siihen oikeutetulle.”

3 §:

Uuden säännöksen tulisi kuulua seuraavasti:

”Suoritusvelvollinen voi talletusta tehdessään pidättää itselleen oikeuden saada talletettu takaisin. Jos joku on vaatinut talletuksen vastaanottaneelta virastolta talletettua itselleen, sitä ei kuitenkaan saa ilman hänen suostumustaan antaa suoritusvelvolliselle, ellei vaatimusta ole lainvoimaisesti hylätty.”

3 §:n perustelujen tulisi kuulua seuraavasti:

”3 §. Pykälä vastaisi muilta osin voimassa olevaa lakia, mutta aluehallintovirasto muutettaisiin talletuksen vastaanottaneeksi virastoksi, joka olisi tilanteesta riippuen siis joko Valtion lupa- ja valvontavirasto tai Ahvenanmaan valtionvirasto. Lisäksi pykälään tehtäisiin pieni kielellinen tarkistus.”

4 §:

Uuden säännöksen tulisi kuulua seuraavasti:

”Jos tallettaminen on aiheutunut siitä, että kaksi tai useampi on vaatinut talletettua, talletuksen vastaanottanut virasto ei saa antaa sitä kenellekään heistä ennen kuin he ovat sopineet asiasta tai asia on lainvoimaisesti ratkaistu.”

4 §:n perustelujen tulisi kuulua seuraavasti:

”4 §. Pykälä vastaisi muuten voimassa olevaa lakia, mutta aluehallintovirasto muutettaisiin talletuksen vastaanottaneeksi virastoksi, joka olisi tilanteesta riippuen Lupa- ja valvontavirasto tai Ahvenanmaan valtionvirasto. Lisäksi pykälään tehtäisiin pieni kielellinen tarkistus.”

7 §:n 1 mom.

Uuden säännöksen tulisi kuulua seuraavasti:

”Jollei talletettua ole annettu pois kymmenen vuoden kuluessa tallettamisesta, tallettaja saa sen takaisin, vaikka hän ei olisi pidättänyt itselleen 3 §:ssä mainittua oikeutta. Tallettajan on kuitenkin vaadittava talletettua talletuksen vastaanottaneelta virastolta vuoden kuluessa mainitun määräajan päättymisestä. Muutoin talletettu menee valtiolle.”

Perustelut

”7 §. Pykälä vastaisi muilta osin voimassa olevaa lakia, mutta 1 momentissa aluehallintovirasto muutettaisiin talletetun vastaanottaneeksi virastoksi, joka olisi tilanteesta riippuen joko Valtion lupa- ja valvontavirasto tai Ahvenanmaan valtionvirasto. Lisäksi momenttiin tehtäisiin pieni kielellinen tarkistus.”

Muuta: rinnakkaistekstin johtolauseesta puuttuu ”ja” ennen lisätään-sanaa. Lisäksi edellä olevia säännösmuutoksia vastaavat päivitykset tulisi tehdä rinnakkaisteksteihin.

7.2.24 Laki yrityksen saneerauksesta:

Oikeusministeriön käsityksen mukaan tarkoituksenmukaisin viranomaisen nimeämään työvoimaviranomaista edustava jäsen yrityssaneerausmenettelyn velkojatoimikuntaan on vuoden 2025 alusta lukien velallisen kotipaikan työllisyysalue. Näin ollen luonnoksen viittaukset Voimavirastoon yrityssaneerailain 10 §:n 4 momentissa ja 71 §:n 3 momentissa tulisi korvata viittauksilla työllisyysalueeseen.

7.2.25 Löytötavaralaki:

Parhailaan eduskunnan käsiteltävänä olevassa oikeusministeriön toimialan asetuksenantovaltuuksien päivittämistä koskevassa esityksessä (HE 73/2024 vp) löytötavaralain 21 a §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti ja 25 b §:ään uusi 2 momentti. Mainitut muutokset on jatkovalmistelussa otettava lakiteknisesti huomioon (ts. käsillä olevalla ehdotuksella muutettaisiin po. pykälien 1 momenttien säännöksiä).

Toisin kuin esityksessä mainitaan (10 luku), muutettavat löytötavaratoimistoja koskevat säännökset ovat löytötavaralain 6 luvussa.

7.2.26 Oikeudenkäymiskaari:

Yksityiskohtaisissa perusteluissa tulisi olla ensin luku, sen jälkeen kappalevaihto, sitten pykälä (12 §) jne.

Lakiehdotuksen nimen tulisi olla "Laki oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 12 §:n muuttamisesta". 11 luku tulisi lisätä johtolauseeseen sekä lakiehdotuksessa että rinnakkaistekstissä.

7.2.28 Osuuskuntalaki:

Osuuskuntalakia koskevissa perusteluissa ja säännösehdotuksissa on aluehallintovirasto muutettu Lupa- ja valvontavirastoksi. Tämä koskenee jatkossa vain tilannetta, jossa osuuskunnan kotipaikka on muualla kuin Ahvenanmaalla. Osakeyhtiölakia vastaavalla tavalla on osuuskuntalainkin osalta lisättävä säännösehdotukset ja perustelut sitä tilannetta varten, että osuuskunnan kotipaikka on Ahvenanmaalla.

7.2.29 Perintökaari:

Muutoslain nimike on virheellinen. Jos laista muutetaan vain kahta pykälää, tulee muutettavat pykälät ilmetä muutoslain nimikkeestä (ks. LAKO 16.8.4). Näin ollen lain nimikkeen tulisi olla: Laki perintökaaren 22 luvun 7 §:n ja 25 luvun 8 §:n muuttamisesta.

PK 25 luvun 8 §:ssä lausuntokierrokselle lähetetyssä versiossa on viittaus Maaseutuvirastoon, vaikka se on lakkautettu vuonna 2019. Viittaus Maaseutuvirastoon PK 25:8 §:n 2 ja 3 momenteissa tulisi muuttaa Ruokavirastoksi.

PK 25 luvun 8 §:n johdantokappaleen osalta on rinnakkaistekstistä poistettu välttämätön ja nykyllaissakin oleva spesifikaatio siihen elinvoimakeskukseen, ”jonka alueella jäämistöön kokonaan tai osaksi kuuluvan maatilán talouskeskus sijaitsee”. Tuo spesifikaatio tulee palauttaa johdantokappaleeseen rinnakkaisteksteissä. Varsinaisessa lakitekstissä asia on kirjoitettu oikein. Pykälän 2 ja 3 momentteihin spesifikaatiota ei enää tarvita.

7.2.32 Ryhmärakennuttamislaki:

Ryhmärakennuttamislain 23 §:ää koskevissa säännöskohtaisten perustelujen toisessa virkkeessä on kirjoitusvirhe ”Tämään” (Lakiehdotusten s. 33).

Ryhmärakennuttamislain 23 §:n rinnakkaistekstissä on voimassa olevan lain osalta käytetty keltaista korostusta. Rinnakkaisteksti ei myöskään vastaa lakiehdotusta. Ehdotustekstin toisen virkkeen tulisi kuulua seuraavasti: ”Jos asunto-osakeyhtiö ei hanki tällaista luottoa, Lupa- ja valvontaviraston tai, jos yhtiön rakennukset sijaitsevat Ahvenanmaalla, Ahvenanmaan valtionviraston on säilytettävä asiakirjat.” (Lakiehdotusten s. 869).

Ryhmärakennuttamislain 27 §:n rinnakkaistekstissä oleva ehdotus ei vastaa lakiehdotusta. Ehdotustekstin toisen virkkeen tulisi kuulua seuraavasti: ”Ryhmärakennuttamisasiakirjojen säilyttäjänä toimivan viraston näiden tehtävien suorittamisesta perimistä maksuista säädetään valtion maksuperustelaisissa (150/1992). Ahvenanmaan valtionviraston tehtävien suorittamisesta perimistä maksuista säädetään lisäksi laissa Ahvenanmaan valtionvirastosta.” (Lakiehdotusten s. 870).

7.2.35 Ulosottokaari:

Nykyiseen pykälään verrattuna lakiehdotuksesta on jäänyt pois ”ja”-sana. Tekstin kuuluisi kuulua ”valtioneuvoston, ministeriön ja valtion keskushallintoon kuuluvan viraston päätös sekä muu hallintopäätös, jos sen täytäntöönpanosta tämän lain mukaisessa järjestyksessä säädetään muussa laissa”. Kun ”ja”-sana on jäänyt pois, niin saattaa olla epäselvempää, viittaako jos-lause kaikkiin listattuihin vai vain viimeiseen. Lauseen pitäisi viitata vain muihin hallintopäätöksiin, mikä käy selvästi ilmi lain esitöistä (HE 216/2001).

Rinnakkaistekstistä puuttuu kursivointi voimassa olevasta pykälästä siltä osin kuin tekstiä poistettu (aluehallintoviraston).

7.2.38 Vesilaki:

Lain johtolause on kirjoitettu väärin; asiasta on oltu erikseen yhteydessä valtiovarainministeriöön.

Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa 19 luvun 7 §:n kohdalla (2. kappale, 3. rivi) tekstiin on jäänyt viraston työnimi (valoviraston po. Lupa- ja valvontaviraston).

Rinnakkaistekstit puuttuvat.

7.2.37 Valmiuslaki

103 §:

Oikeusministeriön käsityksen mukaan valmiuslain 103 §:n mukaisiin työvelvollisuusrekisterin rekisterinpitäjiin sekä rekisteriä käyttäviin ja siihen tietoja tallentaviin viranomaisiin on tarkoitus tulla muutoksia työ- ja elinkeinoministeriössä valmistelussa olevan hallituksen esityksen työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja valmiuslain muuttamisesta johdosta. Uudistusta vastaavat muutokset tulisi ottaa huomioon jatkovalmistelussa.

7.2.39 Yhdistyslaki

Lain johtolauseessa "38 a §:n 3momentti" on kirjoitettava erikseen.

Lain pykäläjärjestys etenee juoksevasti lain läpi. Siksi säännösehdotuksissa ei ole tarvetta mainita lain lukuja ja niiden otsikkoja. Koska kyse on vain pykälien muuttamisesta eikä uusien lisäämisestä, ei ole epäselvää, mihin kohtaan laissa muutos tulee.

Sisäministeriö, 10 lakiehdotusta, luku 7.3

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Puolustusministeriö, 2 lakiehdotusta, luku 7.4

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Valtiovarainministeriö, 18 lakiehdotusta, luku 7.5

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Opetus- ja kulttuuriministeriö, 24 lakiehdotusta, luku 7.6

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Maa- ja metsätalousministeriö, 68 lakiehdotusta, luku 7.7

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Liikenne- ja viestintäministeriö, 14 lakiehdotusta, luku 7.8

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Työ- ja elinkeinoministeriö, 31 lakiehdotusta, luku 7.9

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Sosiaali- ja terveysministeriö, 52 lakiehdotusta, luku 7.10

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

Ympäristöministeriö, 25 lakiehdotusta, luku 7.11

Kommenttinne näistä lakiehdotuksista. (Pyydämme selkeästi ilmaisemaan, mitä lakia ja pykälää kommenttinne koskevat.)

-

D TIIVISTELMÄ LAUSUNNON PÄÄHUOMIOISTA

Pyydämme esittämään lausunnon päähuomiot tässä tiivistetysti (suositus enintään 4500 merkkiä)

-

Leinonen Antti
Oikeusministeriö

Lühr Tuomas
Oikeusministeriö